

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 935

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 noiembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
223.		Hotărârea nr. 73 din 15 noiembrie 2019 privind cererea de anulare a alegerilor pentru funcția de Președinte al României din anul 2019, desfășurate în primul tur de scrutin la data de 10 noiembrie 2019, formulată de domnul Iosipescu Zambra Nicolae Mircea	9–10
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2019 privind aprobarea scoaterii din rezerva de stat, sub formă de împrumut, a unei cantități de păcură necesare asigurării, pe perioada de iarnă, a agentului termic pentru încălzirea populației din municipiul Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți.....	2	Decizia nr. 484 din 17 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 325 din Codul de procedură penală	10–13
849.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2019 privind aprobarea scoaterii din rezerva de stat, sub formă de împrumut, a unei cantități de păcură necesare asigurării, pe perioada de iarnă, a agentului termic pentru încălzirea populației din municipiul Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți	2	2.832. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind clasarea în regim de urgență ca monument istoric a imobilului situat la adresa poștală Str. Republicii nr. 35, municipiul Oradea, județul Bihor, în Lista monumentelor istorice cu denumirea Palatul finanțelor publice, în categoria II — arhitectură, m — monument, grupa valorică A.....	14
★			
837.		ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3	44. — Hotărâre privind modificarea poziției nr. 294 din lista sediilor secțiilor de votare din străinătate pentru alegerea Președintelui României din anul 2019, stabilită prin Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 38/2019	15
ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Hotărârea nr. 67 din 5 noiembrie 2019 privind contestația formulată de domnul Bogdan Mihail Zamfir cu privire la împiedicarea sa de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii la alegerile pentru Președintele României din anul 2019.....	3–5	★	
Hotărârea nr. 68 din 12 noiembrie 2019 privind contestația formulată de domnul Bogdan Mihail Zamfir cu privire la împiedicarea sa de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii la alegerile pentru Președintele României din anul 2019.....	6–8	Rectificări	15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2019 privind aprobarea scoaterii din rezerva de stat, sub formă de împrumut, a unei cantități de păcură necesare asigurării, pe perioada de iarnă, a agentului termic pentru încălzirea populației din municipiul Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5 din 15 februarie 2019 privind aprobarea scoaterii din rezerva de stat, sub formă de împrumut, a unei cantități de păcură necesare asigurării, pe perioada de iarnă, a agentului termic pentru încălzirea populației din municipiul Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 18 februarie 2019, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se aprobă scoaterea din stocurile disponibile păstrate în rezervele de stat, cu titlu de împrumut, până la data de 31 octombrie 2019, a cantității de 9.941 tone păcură, iar până la data de 31 octombrie 2020, a cantității de 25.000 tone păcură, necesare asigurării, pe perioada de iarnă, a agentului termic pentru încălzirea populației din municipiul Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți.”

2. La articolul 1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Cantitatea de 25.000 tone de păcură prevăzută la alin. (1) se pune la dispoziția Serviciului Public de Alimentare cu Energie

Termică numai după restituirea sau achitarea cantității de 9.941 tone păcură.”

3. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) În cazul nerestituirii împrumutului prevăzut la art. 1 alin. (1), Serviciul Public de Alimentare cu Energie Termică va suporta pentru primele 30 de zile penalități de întârziere la plată la nivelul celor prevăzute de lege pentru creanțele bugetare la valoarea produsului prevăzută în contractul de împrumut, după care Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale va emite facturi pentru valoarea combustibilului calculată la prețul pieței de la data facturării.”

4. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 5, cu următorul cuprins:

„Art. 5. — Până la data împlinirii termenului de restituire sau în cadrul termenului prevăzut la art. 3 alin. (1), Serviciul Public de Alimentare cu Energie Termică are dreptul să solicite Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale achitarea valorii produselor împrumutate calculată la prețul pieței de la data facturării.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION-MARCEL CIOLACU

București, 20 noiembrie 2019.

Nr. 223.

PREȘEDINTELE SENATULUI

TEODOR-VIOREL MELEȘCANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2019 privind aprobarea scoaterii din rezerva de stat, sub formă de împrumut, a unei cantități de păcură necesare asigurării, pe perioada de iarnă, a agentului termic pentru încălzirea populației din municipiul Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României decretează:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2019 privind aprobarea scoaterii din rezerva de stat, sub formă de împrumut, a unei cantități de păcură necesare asigurării, pe perioada de iarnă, a agentului termic pentru încălzirea populației din municipiul Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 noiembrie 2019.

Nr. 849.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 890/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 20 noiembrie 2019, doamna Valerica Mija, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 noiembrie 2019.
Nr. 837.

A C T E A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

H O T Ă R Ă R E A Nr. 67

din 5 noiembrie 2019

**privind contestația formulată de domnul Bogdan Mihail Zamfir cu privire
la împiedicarea sa de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii
la alegerile pentru Președintele României din anul 2019**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea contestației formulate de domnul Bogdan Mihail Zamfir cu privire la împiedicarea sa de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii la alegerile pentru Președintele României din anul 2019.

2. Contestația a fost înregistrată la Curtea Constituțională la data de 31 octombrie 2019 și formează obiectul Dosarului nr. 2.867F/2019.

3. În temeiul dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 68 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

contestațiile se soluționează fără înștiințarea părților, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

4. În motivarea contestației formulate, domnul Bogdan Mihail Zamfir susține, în esență, că este împiedicat să își desfășoare campania electorală în condițiile legii „prin îngrădirea accesului liber la justiția constituțională”. În acest sens arată că, încă de la depunerea dosarului de candidatură, Biroul Electoral Central l-a împiedicat să își desfășoare campania electorală prin faptul că i-a respins, pe cale administrativă, și nu prin decizie, înregistrarea candidaturii, iar, ulterior, prin decizia de respingere a înregistrării candidaturii, dată ca urmare a pronunțării Hotărârii Curții Constituționale nr. 45 din 26 septembrie 2019, nu a menționat termenul și calea de atac ce putea fi exercitată împotriva deciziilor Biroului Electoral Central. Mai mult, arată că, înainte de soluționarea de către Curtea Constituțională a contestației pe care a formulat-o împotriva deciziei de neînregistrare a candidaturii, Biroul Electoral Central a adus la cunoștință publică candidaturile și semnele electorale rămase definitive și, totodată, a procedat la tragerea la sorți pentru stabilirea ordinii de înscriere în buletinul de vot a candidaților formațiunilor politice și a candidaților independenți, precum și al semnelor electorale ale acestora.

5. În continuare arată că, în calitate de instanță judecătorească specializată, respectiv instanță de contencios

electoral, Biroul Electoral Central nu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) prima teză și ale art. 27 alin. (2) lit. c) teza finală din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu toate că în ambele contestații formulate la Curtea Constituțională a solicitat ca Biroul Electoral Central să sesizeze instanța constituțională cu excepția menționată.

6. Totodată, precizează faptul că a invocat aceeași excepție de neconstituționalitate și în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție cu ocazia recursurilor formulate împotriva hotărârilor Curții Constituționale nr. 45 din 26 septembrie 2019 și nr. 65 din 30 septembrie 2019, însă această cale de atac a fost respinsă ca inadmisibilă. De asemenea a sesizat Avocatului Poporului neconstituționalitatea dispozițiilor art. 4 alin. (2) prima teză și ale art. 27 alin. (2) lit. c) teza finală din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, solicitând, în același timp, ca această instituție să facă cerere de intervenție voluntară accesorie în recursurile promovate la Înalta Curte de Casație și Justiție.

7. Împotriva celor două hotărâri ale Curții Constituționale menționate mai sus a formulat contestație în anulare și revizuire, însă i s-a răspuns pe cale administrativă că acestea nu sunt supuse niciunei căi de atac, răspuns la care a formulat plângere prealabilă în temeiul art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

8. Precizează că a formulat o întâmpinare la Biroul Electoral Central, prin care a solicitat acestuia anularea proceselor-verbale nr. 296/C/BEC/P/2019 și nr. 299/C/BEC/P/2019, precum și emiterea unei hotărâri prin care să sesizeze Curtea Constituțională cu excepția mai sus menționată, iar în caz de admitere a acesteia, să dispună înregistrarea candidaturii sale la funcția de Președinte al României. La această întâmpinare a primit un răspuns administrativ, și nu o decizie, prin care i s-a comunicat că sesizarea formulată a fost înregistrată și ulterior clasată. Astfel, ignorarea de către instanța de contencios electoral a cererii sale de sesizare a Curții Constituționale reprezintă o îngrădire a accesului liber la justiția constituțională, fiind astfel împiedicat să își desfășoare campania electorală, în condițiile legii.

9. Mai arată că, drept urmare a petițiilor formulate, Avocatul Poporului i-a comunicat faptul că a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 118 alin. (2) din Legea nr. 208/2015, modificată, față de art. 2 alin. (1), art. 62 alin. (1) și art. 103 alin. (1) din Constituție, precum și ale art. 4 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) lit. c) teza finală din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, față de art. 37 și art. 81 din Constituție”. Însă, având în vedere că motivarea excepției de neconstituționalitate făcută de Avocatului Poporului nu este completă, precizează faptul că nu are posibilitatea să o completeze decât dacă Biroul Electoral Central ar fi obligat, prin hotărârea ce va fi pronunțată cu privire la prezenta contestație, să sesizeze Curtea Constituțională cu excepția invocată de domnia sa.

10. Altfel, apreciază că normele legale care impun „condiția celor 200.000 de semnături” ar scăpa controlului de constituționalitate, deoarece în procedura de alegere a Președintelui României nu există o instanță judecătorească în fața căreia să poată fi invocată neconstituționalitatea acestora și care, pe cale de consecință, să sesizeze Curtea Constituțională. Cazul trebuie să fie concret, și nu ipotetic, neexistând posibilitatea invocării neconstituționalității normelor legale precizate în fața niciunei instanțe judecătorești fără a putea demonstra interesul.

11. Această procedură, în care dispozițiile legale nu pot fi supuse controlului Curții Constituționale, este neconstituțională, fiind încălcate accesul liber la justiția constituțională, dreptul de a fi ales, dreptul la egalitate, dreptul de a nu fi discriminat, interzicerea privilegiilor, precum și supremația Constituției. De asemenea se încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, egalitatea în fața legii, accesul efectiv la justiție și dreptul de acces egal la funcții publice din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

12. Prin contestația formulată, domnul Bogdan Mihail Zamfir apreciază că are calitate procesuală și solicită anularea Procesului-verbal nr. 296/C/BEC/P/2019 privind constatarea rămânerii definitive a candidaturilor și a semnelor electorale la alegerile pentru Președintele României din anul 2019, anularea tragerii la sorți pentru stabilirea ordinii de înscriere pe buletinele de vot, obligarea Biroului Electoral Central pentru alegerea Președintelui României să emită o hotărâre ca răspuns la întâmpinarea formulată de contestator prin care să sesizeze Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) prima teză și ale art. 27 alin. (2) lit. c) teza finală din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește nediferențierea numărului de semnături de susținere — 200.000 — care trebuie să însoțească candidaturile propuse de partide și de alianțe politice față de candidaturile independente.

13. De asemenea solicită soluționarea în termenele prevăzute de Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea art. 38 teza finală din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (2) prima teză și ale art. 27 alin. (2) lit. c) teza finală din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului.

14. În cazul constatării neconstituționalității de către Curtea Constituțională a prevederilor legale criticate, solicită admiterea înregistrării candidaturii sale la funcția de Președinte al României și permisiunea de a desfășura campanie electorală în condițiile legii.

15. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii, în temeiul art. 68 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de respingere a contestației, întrucât contestatorul nu are calitatea procesuală activă de a promova prezenta cale de atac.

CURTEA,

examinând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

16. Potrivit dispozițiilor art. 146 lit. f) din Constituție, ale art. 37 și 38 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și celor ale art. 42 alin. (7) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 12 septembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze contestația privind împiedicarea

unui candidat la alegerile pentru Președintele României din 2019 de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii.

17. În ceea ce privește prezenta contestație, Curtea reține faptul că argumentele pe care aceasta se întemeiază constau în imposibilitatea domnului Bogdan Mihail Zamfir de a-și desfășura campania electorală la alegerile pentru Președintele României din anul 2019 din cauza faptului că i-a fost respinsă înregistrarea candidaturii, întrucât nu a depus lista de susținători prevăzută la art. 4 alin. (2) și art. 27 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind în realitate nemulțumit de soluția legislativă cuprinsă în aceste dispoziții legale.

18. În privința candidaturii domnului Bogdan Mihail Zamfir, Curtea constată că urmare a pronunțării Hotărârii Curții Constituționale nr. 45 din 26 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 27 septembrie 2019, Biroul Electoral Central a emis Decizia nr. 31/D din 26 septembrie 2019 privind respingerea candidaturii domnului Bogdan Mihail Zamfir pentru alegerea Președintelui României din anul 2019. Ca urmare a soluționării contestației formulate împotriva acestei decizii, Curtea a reținut, prin Hotărârea nr. 65 din 30 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 4 octombrie 2019, paragraful 15, că decizia adoptată este legală, întrucât propunerea de candidatură a domnului Bogdan Mihail Zamfir nu a fost însoțită de lista de susținători prevăzută de art. 4 alin. (2) și art. 27 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În acest cadru factual, domnul Bogdan Mihail Zamfir a formulat prezenta contestație cu privire la împiedicarea sa de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii la alegerile pentru Președintele României din anul 2019.

19. Curtea reține că atât campania electorală, cât și desfășurarea alegerilor pentru funcția de Președinte al României sunt reglementate prin Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 630/2019 privind aprobarea Programului calendaristic pentru realizarea acțiunilor necesare pentru alegerea Președintelui României în anul 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 28 august 2019, campania electorală se desfășoară în perioada 12 octombrie—8 noiembrie 2019. Potrivit dispozițiilor art. 37 alin. (1) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, în timpul campaniei electorale candidații și, după caz, partidele politice, alianțele politice și alianțele electorale, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale care i-au propus, precum și cetățenii au dreptul să își exprime opiniile în mod liber și fără nicio discriminare, prin mitinguri, adunări, marșuri, precum și prin intermediul mass-mediei. De asemenea prevederile art. 38 din lege stabilesc că prin campania electorală trebuie să se urmărească interesul general al electoratului de a primi informații corecte, astfel încât să își poată exercita dreptul de vot în cunoștință de cauză. Așa fiind, în ziua votării, alegătorii vor fi în măsură să aprecieze care dintre candidații înscriși în competiția electorală este potrivit să acceadă la funcția de Președinte al României.

20. Referitor la titularul dreptului de a formula contestație cu privire la împiedicarea desfășurării campaniei electorale în condițiile legii, Curtea reține că din interpretarea sistematică a Legii nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că pot participa la campania electorală numai acei candidați ale căror propuneri de candidatură au fost înregistrate întrucât îndeplineau condițiile cerute de lege și care au rămas definitive la expirarea termenului de soluționare a contestațiilor, fiind aduse la cunoștința publică prin afișare pe pagina de internet a Biroului Electoral Central și prin intermediul mass-mediei. Or, domnul Bogdan Mihail Zamfir nu are calitatea de candidat la alegerile pentru Președintele României din anul 2019, astfel încât nu își poate desfășura campania electorală în condițiile legii și, contrar susținerilor sale potrivit cărora art. 42 alin. (7) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu distinge între candidații înregistrați și cei neînregistrați, nu poate contesta împiedicarea sa în exercitarea acestui atribut electoral, contestația formulată vizând, în realitate, aspecte care nu se circumscriu competenței Curții Constituționale exercitate în această etapă a procesului electoral.

21. Întrucât domnul Bogdan Mihail Zamfir nu are calitate de contestator în sensul Legii nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, lipsa acestei calități se circumscrie unei excepții dirimante, și, având în vedere art. 248 din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Curtea nu va mai analiza celelalte aspecte învederate prin prezenta contestație.

22. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. f) din Constituție, al art. 11 alin. (1) lit. B.a), al art. 37 și 38 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 42 alin. (7) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge, ca inadmisibilă, contestația formulată de domnul Bogdan Mihail Zamfir cu privire la împiedicarea sa de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii la alegerile pentru Președintele României din anul 2019.

Hotărârea este definitivă și general obligatorie, se comunică Biroului Electoral Central și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 68

din 12 noiembrie 2019

**privind contestația formulată de domnul Bogdan Mihail Zamfir cu privire
la împiedicarea sa de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii
la alegerile pentru Președintele României din anul 2019**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea contestației formulate de domnul Bogdan Mihail Zamfir cu privire la împiedicarea sa de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii la alegerile pentru Președintele României din anul 2019.

2. Contestația a fost înregistrată la Curtea Constituțională la data de 7 noiembrie 2019, fiind completată prin adresele nr. 8.733 și nr. 8.794 din 11 noiembrie 2019, și formează obiectul Dosarului nr. 2.971F/2019.

3. În temeiul dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 68 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contestațiile se soluționează fără înștiințarea părților, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

4. În motivarea contestației formulate, domnul Bogdan Mihail Zamfir susține, în esență, că a fost împiedicat să își desfășoare campania electorală în condițiile legii în mod sistematic. Apreciază faptul că prin Hotărârea nr. 45 din 26 septembrie 2019 Curtea Constituțională a admis înregistrarea candidaturii sale, acesta fiind singurul petit principal al contestației, celelalte petite fiind accesorii acestuia, iar Biroul Electoral Central ar fi trebuit să emită o decizie de înregistrare a candidaturii având în vedere și faptul că soluția pronunțată de Curtea Constituțională a fost una de admitere, și nu una de admitere parțială. Dacă instanța constituțională ar fi hotărât ca Biroul Electoral Central să dea o decizie de respingere a înregistrării candidaturii, ar fi trebuit să indice acest lucru în dispozitiv, și nu în considerente. Așadar, Curtea a admis o contestație privind împiedicarea unui candidat de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii, deoarece aceasta este consecința directă a neînregistrării candidaturii.

5. Autorul contestației mai susține că se impunea soluționarea cu celeritate a „chestiunii referitoare la constituționalitatea celor 200.000 de semnături de susținere”, în vederea respectării atât a dreptului constituțional al cetățeanului de a alege liber și direct, cât și a dreptului constituțional de a fi ales.

6. În continuare, susține că este împiedicat să desfășoare campanie electorală în condițiile legii „prin îngrădirea accesului liber la justiția constituțională”, fie sub pretextul că, în exercitarea atribuțiilor de veghere la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României prevăzute la art. 146 lit. f) din Constituție, Curtea Constituțională nu este instanță de judecată, fie chiar și fără niciun pretext, prin faptul că Biroul Electoral Central a refuzat să sesizeze Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate și să răspundă la întâmpinarea

formulată dacă se consideră sau nu instanță de judecată. Astfel, neputând fi ridicată decât în fața unei „instanțe judecătorești”, excepția de neconstituționalitate invocată de la începutul procedurilor pentru înregistrarea candidaturii sale nu a putut face obiectul unei sesizări a Curții Constituționale ca instanță de contencios constituțional. În continuare, arată că, încă de la depunerea dosarului de candidatură, Biroul Electoral Central l-a împiedicat să își desfășoare campania electorală prin faptul că i-a respins, pe cale administrativă, și nu prin decizie, înregistrarea candidaturii, iar, ulterior, prin decizia de respingere a înregistrării candidaturii, dată ca urmare a pronunțării Hotărârii Curții Constituționale nr. 45 din 26 septembrie 2019, nu a menționat termenul și calea de atac ce putea fi exercitată împotriva deciziilor Biroului Electoral Central. Mai mult, arată că, înainte de soluționarea de către Curtea Constituțională a contestației pe care a formulat-o împotriva deciziei de neînregistrare a candidaturii, Biroul Electoral Central a adus la cunoștință publică candidaturile și semnele electorale rămase definitive și, totodată, a procedat la tragerea la sorți pentru stabilirea ordinii de înscriere în buletinul de vot a candidaților formațiunilor politice și a candidaților independenți, precum și a semnelor electorale ale acestora.

7. În continuare, susține că, în calitate de instanță judecătorească specializată, respectiv instanță de contencios electoral, Biroul Electoral Central nu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) prima teză și ale art. 27 alin. (2) lit. c) teza finală din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu toate că în ambele contestații formulate la Curtea Constituțională a solicitat ca Biroul Electoral Central să sesizeze instanța constituțională cu excepția menționată.

8. Totodată, precizează faptul că a invocat aceeași excepție de neconstituționalitate și în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție cu ocazia recursurilor formulate împotriva Hotărârilor Curții Constituționale nr. 45 din 26 septembrie 2019 și nr. 65 din 30 septembrie 2019, însă această cale de atac a fost respinsă ca inadmisibilă. De asemenea a sesizat Avocatului Poporului neconstituționalitatea dispozițiilor art. 4 alin. (2) prima teză și ale art. 27 alin. (2) lit. c) teza finală din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, solicitând, în același timp, ca această instituție să facă cerere de intervenție voluntară accesorie în recursurile promovate la Înalta Curte de Casație și Justiție.

9. Împotriva celor două hotărâri ale Curții Constituționale menționate mai sus a formulat contestație în anulare și revizuire, însă i s-a răspuns pe cale administrativă că acestea nu sunt supuse niciunei căi de atac, răspuns la care a formulat plângere prealabilă în temeiul art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

10. Precizează că a formulat o întâmpinare la Biroul Electoral Central, prin care a solicitat acestuia anularea proceselor-verbale nr. 296/C/BEC/P/2019 și nr. 299/C/BEC/P/2019, precum și emiterea unei hotărâri prin care să sesizeze Curtea Constituțională cu excepția mai sus menționată, iar, în caz de admitere a acesteia, să dispună înregistrarea candidaturii sale la funcția de Președinte al României. La această întâmpinare a primit un răspuns administrativ, și nu o decizie, prin care i s-a comunicat că sesizarea formulată a fost înregistrată și, ulterior, clasată. Astfel, ignorarea de către instanța de contencios

electoral a cererii sale de sesizare a Curții Constituționale reprezintă o îngrădire a accesului liber la justiția constituțională, fiind astfel împiedicat să își desfășoare campania electorală, în condițiile legii.

11. Mai arată că, drept urmare a petițiilor formulate, Avocatul Poporului i-a comunicat faptul că a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 2 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 118 alin. (2) din Legea nr. 208/2015, modificată, față de art. 2 alin. (1), art. 62 alin. (1) și art. 103 alin. (1) din Constituție, precum și ale art. 4 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) lit. c) teza finală din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, față de art. 37 și art. 81 din Constituție”. Însă, având în vedere că motivarea excepției de neconstituționalitate făcută de Avocatul Poporului nu este completă, precizează faptul că nu are posibilitatea să o completeze decât dacă Biroul Electoral Central ar fi obligat, prin hotărârea ce va fi pronunțată cu privire la prezenta contestație, să sesizeze Curtea Constituțională cu excepția invocată de domnia sa.

12. Altfel, apreciază că normele legale care impun „condiția celor 200.000 de semnături” ar scăpa controlului de constituționalitate, deoarece în procedura de alegere a Președintelui României nu există o instanță judecătorească în fața căreia să poată fi invocată neconstituționalitatea acestora și care, pe cale de consecință, să sesizeze Curtea Constituțională. Cazul trebuie să fie concret, și nu ipotetic, neexistând posibilitatea invocării neconstituționalității normelor legale precizate în fața niciunei instanțe judecătorești fără a putea demonstra interesul.

13. Această procedură, în care dispozițiile legale nu pot fi supuse controlului Curții Constituționale, este neconstituțională, fiind încălcate accesul liber la justiția constituțională, dreptul de a fi ales, dreptul la egalitate, dreptul de a nu fi discriminat, interzicerea privilegiilor, precum și supremația Constituției. De asemenea se încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, egalitatea în fața legii, accesul efectiv la justiție și dreptul de acces egal la funcții publice din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

14. Prin contestația formulată, domnul Bogdan Mihail Zamfir apreciază că are calitate procesuală în formularea contestației și solicită permisiunea de a desfășura campanie electorală în condițiile legii în cazul constatării neconstituționalității de către Curtea Constituțională a prevederilor art. 4 alin. (2) prima teză și ale art. 27 alin. (2) lit. c) teza finală din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată în mod constant atât de domnia sa, cât și direct de Avocatul Poporului la data de 25 octombrie 2019, ca urmare a petițiilor formulate de dânsul.

15. Prin completarea formulată la prezenta contestație și înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 8.733 din 11 noiembrie 2019, domnul Bogdan Mihail Zamfir cere ca permisiunea solicitată și menționată la paragraful anterior să își producă efectele pentru următoarele alegeri ale Președintelui României din anul 2024, în cazul în care Curtea Constituțională nu poate soluționa contestația în termenul legal pentru a putea beneficia de efectele hotărârii ce va fi pronunțată, având în vedere faptul că la 9 noiembrie 2019 se încheie campania electorală, iar la data de 10 noiembrie 2019 este programat primul tur de scrutin al alegerilor pentru Președintele României.

16. Prin completarea înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 8.794 din 11 noiembrie 2019 se solicită efectuarea controlului de constituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (2) prima teză și ale art. 27 alin. (2) lit. c) teza finală din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere considerentele cuprinse în paragraful 34 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 66 din 1 octombrie 2019, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 8 noiembrie 2019, prin care Curtea a revenit asupra jurisprudenței sale potrivit căreia nu are competența de a efectua un control de constituționalitate în cadrul atribuției sale prevăzute de art. 146 lit. f) din Constituție și a reținut competența sa de a efectua un control de constituționalitate cu privire la dispozițiile legale ce reglementează procedura de alegere a Președintelui României în cadrul atribuției antereferte. De asemenea, domnul Bogdan Mihail Zamfir solicită conexarea acestei excepții de neconstituționalitate cu sesizarea făcută de Avocatul Poporului ca urmare a petițiilor sale și care formează obiectul Dosarului nr. 2.785D/2019.

17. Având în vedere că i-au fost încălcate dreptul de a fi ales, dreptul la diferență, dreptul la egalitate și la nediscriminare, dreptul de acces liber la justiție și dreptul la apărare, solicită reluarea campaniei electorale pentru alegerea Președintelui României, cu acordarea permisiunii de a-și desfășura campanie electorală în condițiile legii, îndepărtând împiedicarea care, în mod vădit, i-a fost pricinuită în această procedură.

18. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii, în temeiul art. 68 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de respingere, ca inadmisibilă, a contestației.

CURTEA,

examinând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

19. Potrivit dispozițiilor art. 146 lit. f) din Constituție, ale art. 37 și 38 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și celor ale art. 42 alin. (7) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 12 septembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze contestația privind împiedicarea unui candidat la alegerile pentru Președintele României din 2019 de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii.

20. Curtea reține că domnul Bogdan Mihail Zamfir, în formularea prezentei contestații, pornește de la premisa că instanța constituțională, în soluționarea Dosarului nr. 2.867F/2019, a avut în vedere un alt obiect decât cel menționat de dânsul în contestația care a format obiectul aceluși dosar, motiv pentru care a formulat prezenta contestație cu privire la împiedicarea sa de a a-și desfășura campanie electorală în condițiile legii, reiterând motivele pe care și-a întemeiat contestația anterioară.

21. În acest sens, Curtea observă că prin Hotărârea nr. 67 din 5 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.867F/2019, a respins, ca inadmisibilă, contestația formulată de domnul Bogdan Mihail Zamfir cu privire la împiedicarea sa de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii la alegerile pentru Președintele României din anul 2019, reținând, în esență, că acesta nu are calitatea de candidat la alegerile pentru Președintele României din anul 2019, astfel încât nu poate desfășura campanie electorală și, implicit, nu poate contesta împiedicarea sa în exercitarea unui astfel de atribut electoral.

22. Argumentele pe care se întemeiază prezenta contestație, ca și cea formulată în precedent, constau în imposibilitatea domnului Bogdan Mihail Zamfir de a-și desfășura campania electorală la alegerile pentru Președintele României din anul 2019 din cauza faptului că i-a fost respinsă înregistrarea candidaturii, întrucât nu a depus lista de susținători prevăzută

la art. 4 alin. (2) și art. 27 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind în realitate nemulțumit de soluția legislativă cuprinsă în aceste dispoziții legale.

23. Astfel, prin hotărârea anterior menționată, Curtea a reținut, în privința candidaturii domnului Bogdan Mihail Zamfir, că drept urmare a pronunțării Hotărârii Curții Constituționale nr. 45 din 26 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 27 septembrie 2019, Biroul Electoral Central a emis Decizia nr. 31/D din 26 septembrie 2019 privind respingerea candidaturii domnului Bogdan Mihail Zamfir pentru alegerea Președintelui României din anul 2019. Ca urmare a soluționării contestației formulate împotriva acestei decizii, Curtea a reținut, prin Hotărârea nr. 65 din 30 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 4 octombrie 2019, paragraful 15, că decizia adoptată este legală, întrucât propunerea de candidatură a domnului Bogdan Mihail Zamfir nu a fost însoțită de lista de susținători prevăzută de art. 4 alin. (2) și art. 27 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În acest cadru factual, domnul Bogdan Mihail Zamfir a formulat contestația cu privire la împiedicarea sa de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii la alegerile pentru Președintele României din anul 2019 care a format obiectul Dosarului nr. 2.867F/2019.

24. Curtea a reținut că atât campania electorală, cât și desfășurarea alegerilor pentru funcția de Președinte al României sunt reglementate prin Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 630/2019 privind aprobarea Programului calendaristic pentru realizarea acțiunilor necesare pentru alegerea Președintelui României în anul 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 28 august 2019, campania electorală se desfășoară în perioada 12 octombrie—8 noiembrie 2019. Potrivit dispozițiilor art. 37 alin. (1) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în timpul campaniei electorale candidații și, după caz, partidele politice, alianțele politice și alianțele electorale, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale care i-au propus, precum și cetățenii au dreptul să își exprime opiniile în mod liber și fără nicio discriminare, prin mitinguri, adunări, marșuri, precum și prin intermediul mass-mediei. De asemenea, prevederile art. 38 din lege stabilesc că prin campania electorală trebuie să se urmărească interesul general al electoratului de a primi informații corecte, astfel încât să își poată exercita dreptul de vot în cunoștință de cauză. Așa fiind, în ziua votării, alegătorii vor fi în măsură să aprecieze care dintre candidații înscriși în competiția electorală este potrivit să accedă la funcția de Președinte al României.

28. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. f) din Constituție, al art. 11 alin. (1) lit. B.a), al art. 37 și 38 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 42 alin. (7) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge, ca inadmisibilă, contestația formulată de domnul Bogdan Mihail Zamfir cu privire la împiedicarea sa de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii la alegerile pentru Președintele României din anul 2019.

Hotărârea este definitivă și general obligatorie, se comunică Biroului Electoral Central și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

25. Referitor la titularul dreptului de a formula contestație cu privire la împiedicarea desfășurării campaniei electorale în condițiile legii, Curtea a reținut că din interpretarea sistematică a Legii nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că pot participa la campania electorală numai acei candidați ale căror propuneri de candidatură au fost înregistrate întrucât îndeplineau condițiile cerute de lege și care au rămas definitive la expirarea termenului de soluționare a contestațiilor, fiind aduse la cunoștința publică prin afișare pe pagina de internet a Biroului Electoral Central și prin intermediul mass-mediei. Or, domnul Bogdan Mihail Zamfir nu are calitatea de candidat la alegerile pentru Președintele României din anul 2019, astfel încât nu își poate desfășura campania electorală în condițiile legii și, contrar susținerilor sale potrivit cărora art. 42 alin. (7) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu distinge între candidații înregistrați și cei neînregistrați, nu poate contesta împiedicarea sa în exercitarea acestui atribut electoral, contestația formulată vizând, în realitate, aspecte care nu se circumscriu competenței Curții Constituționale exercitate în această etapă a procesului electoral.

26. Întrucât domnul Bogdan Mihail Zamfir nu are calitate de contestator în sensul Legii nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, lipsa acestei calități se circumscrie unei excepții dirimante și, având în vedere art. 248 din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Curtea nu a mai analizat celelalte aspecte învederate.

27. Totodată, Curtea constată că obiectul, autorul și motivarea sunt aceleași atât în ceea ce privește contestația precedentă soluționată prin Hotărârea nr. 67 din 5 noiembrie 2019, cât și prezenta contestație. Astfel, autorul contestației este același, respectiv domnul Bogdan Mihail Zamfir, contestația este reiterată în cadrul aceleiași etape a procesului electoral, respectiv desfășurarea campaniei electorale, iar motivarea contestației este similară, tinzând către același rezultat, respectiv înregistrarea candidaturii și acordarea permisiunii de a desfășura campanie electorală în condițiile legii. Prin urmare, și sub acest aspect contestația de față este inadmisibilă, în speță găsindu-și aplicare autoritatea de lucru judecat, potrivit art. 430 din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Curtea reține că Hotărârea nr. 67 din 5 noiembrie 2019, prin care a fost respinsă contestația formulată de domnul Bogdan Mihail Zamfir, este general obligatorie, potrivit art. 11 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel că atât timp cât motivele care au justificat-o subzistă în continuare, fiind aceleași, rezolvarea contestațiilor ulterioare de aceeași natură nu poate fi alta.

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 73

din 15 noiembrie 2019

privind cererea de anulare a alegerilor pentru funcția de Președinte al României din anul 2019, desfășurate în primul tur de scrutin la data de 10 noiembrie 2019, formulată de domnul Iosipescu Zambra Nicolae Mircea

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

CURTEA,

examinând cererea în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, reține următoarele:

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea cererii de anulare a alegerilor pentru funcția de Președinte al României din anul 2019, desfășurate în primul tur de scrutin la data de 10 noiembrie 2019, formulată de domnul Iosipescu Zambra Nicolae Mircea.

2. Cererea a fost transmisă Curții Constituționale cu Adresa Biroului Electoral Central nr. 60/CT/BEC/P/2019 din data de 12 noiembrie 2019 și a fost înregistrată la Curtea Constituțională în aceeași dată, formând obiectul Dosarului nr. 3.023 F/2019.

3. În temeiul dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 68 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cererile de anulare a alegerilor se soluționează fără înștiințarea părților, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

4. În cererea formulată, domnul Iosipescu Zambra Nicolae Mircea solicită Curții să anuleze scrutinul din data de 10 noiembrie 2019 privind alegerile prezidențiale, pentru o serie de motive, expuse în cele ce urmează. Astfel, „până la data de 8 noiembrie 2019 au fost primite și înregistrate 2.000 de plicuri cu voturi prin corespondență pentru turul doi, ele vor fi desigilate abia în seara zilei de 24 noiembrie, după ora 21,00. În cazul în care pe buletinul de vot opțiunea pe care a selectat-o alegătorul nu se regăsește în turul doi, adică candidatul selectat nu se regăsește între cei doi candidați care participă la turul al doilea, votul va fi anulat, considerat nul, astfel candidatul (Viorica Dăncilă sau Dan Barna) care va intra în turul doi va fi privat de voturile declarate nule, iar alegătorii vor fi privați a vota în raport cu candidații în turul doi.” Apreciază și că abțibildul aplicat la buletinele de vot prin corespondență „se poate dezlipi foarte ușor și reaplica pe opțiunea dorită de către servicii care (...) susțin ieșirea câștigător a domnului Klaus-Werner Iohannis, agreeat de Germania și Uniunea Europeană.” Mai arată faptul că în București, la o anume adresă, „425 persoane au domiciliul fictiv”, astfel că la această secție de votare apar alte procente, contrare realității, fapt datorat unui „grup infracțional”, situații similare fiind și la alte adrese din București, Timișoara și Arad.

5. Reprezentantul Ministerului Public, punând concluzii, în temeiul art. 68 alin. (1) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, solicită respingerea cererii ca inadmisibilă.

6. Potrivit dispozițiilor art. 146 lit. f) din Constituție, ale art. 37 și art. 52 din Legea nr. 47/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și celor ale art. 52 din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 12 septembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze cererea privind anularea alegerilor pentru funcția de Președinte al României din anul 2019, desfășurate în primul tur de scrutin la data de 10 noiembrie 2019.

7. Examinând cererea astfel cum a fost formulată, Curtea observă că, potrivit art. 52 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 12 septembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, „*Curtea Constituțională anulează alegerile în cazul în care votarea și stabilirea rezultatelor au avut loc prin fraudă de natură să modifice atribuirea mandatului sau, după caz, ordinea candidaților care pot participa la al doilea tur de scrutin. În această situație Curtea va dispune repetarea turului de scrutin în a doua duminică de la data anulării alegerilor*”, iar, potrivit alineatului (2) al aceluiași articol din lege, „*Cererea de anulare a alegerilor se poate face de partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale reprezentate în Consiliul Minorităților Naționale și de candidații care au participat la alegeri, în termen de cel mult 3 zile de la închiderea votării; cererea trebuie motivată și însoțită de dovezile pe care se întemeiază*”.

8. Față de dispozițiile legale citate, Curtea reține că una dintre condițiile de admisibilitate a cererilor de anulare a alegerilor pentru funcția de Președinte al României o reprezintă aceea de a fi formulate de către „*partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale reprezentate în Consiliul Minorităților Naționale și de candidații care au participat la alegeri*”. Or, în cauza de față, domnul Iosipescu Zambra Nicolae Mircea nu are calitatea de titular al unei astfel de cereri în conformitate cu art. 52 alin. (2) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Ca urmare, cererea de anulare a alegerilor formulată de acesta urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

9. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. f) din Constituție, al art. 37 și art. 38 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 52 din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge, ca inadmisibilă, cererea de anulare a alegerilor pentru funcția de Președinte al României din anul 2019, desfășurate în primul tur de scrutin la data de 10 noiembrie 2019, formulată de domnul Iosipescu Zambra Nicolae Mircea.

Hotărârea este definitivă și general obligatorie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 484

din 17 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 325 din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 325 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Valerică Dorel Chitic în Dosarul nr. 723/275/2017/a1 al Judecătoriei Panciu — Judecătorul de cameră preliminară și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.470D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost în mod legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă prevederile referitoare la competență, întrucât instituția preluării dosarelor de la parchetul ierarhic inferior de către parchetul ierarhic superior constituie expresia principiului subordonării ierarhice din cadrul Ministerului Public, consacrat de art. 132 alin. (1) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 august 2017, pronunțată în Dosarul nr. 723/275/2017/a1, **Judecătoria Panciu — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 325 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Valerică Dorel Chitic, inculpat într-o cauză în care a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de conflict de interese în formă continuată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că instanța constituțională a statuat cu privire la neconstituționalitatea art. 281 alin. (1) din Codul de procedură penală, reținând că nerespectarea dispozițiilor privind competența după materie sau după calitatea persoanei în faza de urmărire penală este sancționată cu nulitatea absolută. În condițiile în care principala obligație ce revine organului de urmărire penală în momentul sesizării este cea prevăzută expres prin dispozițiile art. 58 din Codul de procedură penală, conform cărora organul de urmărire penală este dator să își verifice competența imediat după sesizare, cu consecința trimiterii/declinării cauzei către organul competent, instituția preluării cauzei penale, reglementată de dispozițiile art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, instituie o excepție de la regimul general al competenței, lăsând la aprecierea subiectivă a organului de urmărire penală posibilitatea de a eluda obligațiile ce îi revin potrivit art. 58 din același cod. Într-o atare situație se ajunge ca sancțiunea nulității absolute ce intervine în cazul nerespectării dispozițiilor privind competența după materie și calitatea persoanei să fie înlăturată și acoperită prin actul procedural al preluării cauzei de către un alt parchet.

Or, această excepție de la regimul competenței organelor de urmărire penală trebuie prevăzută expres de către legiuitor, pe calea unor dispoziții cu caracter procedural, cu conținut clar. Autorul excepției susține că legea nu prevede în ce condiții poate avea loc preluarea, rămânând la aprecierea subiectivă a organului de urmărire penală, fără posibilitatea de a supune controlului de legalitate această măsură, împrejurare ce este de natură a încălca principiul legalității procesului penal.

6. În cauză, sesizarea organelor de urmărire penală s-a realizat printr-un denunț adresat Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați și înregistrat la această unitate la data de 16 aprilie 2015, primind rezoluția de trimitere a sesizării către Parchetul de pe lângă Judecătoria Panciu. Denunțul se oprește la Parchetul de pe lângă Tribunalul Vrancea, unde la data de 12 mai 2015 a fost înregistrat cu nr. 978/P/2015. Ulterior, la data de 15 mai 2015, Parchetul de pe lângă Tribunalul Vrancea a solicitat Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați preluarea cauzei, solicitare aprobată prin Ordonanța nr. 4.208/II/6 din 22 mai 2015 de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați, această din urmă unitate fiind cea care a efectuat urmărirea penală în cauză. Autorul excepției susține că instituția preluării cauzei, reglementată de dispozițiile art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, este utilizată într-o manieră netransparentă, imprevizibilă, norma legală ce o reglementează fiind în egală măsură lipsită de claritate și permițând o aplicare discriminatorie, în afara controlului de legalitate realizat prin instrumente specifice de drept procedural.

7. **Judecătoria Panciu — Judecătorul de cameră preliminară**, având în vedere considerentele Deciziei nr. 302 din 4 mai 2017, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 325 din Codul de procedură penală este întemeiată.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.058 din 14 noiembrie 2007, prin care instanța a statuat că reglementarea, de principiu, a posibilității procurorilor din cadrul parchetelor ierarhic superioare de a prelua, în vederea efectuării urmăririi penale, cauze de competența parchetelor ierarhic inferioare răspunde unor exigențe ce vizează asigurarea unui cadru legislativ care să permită funcționarea eficientă a activităților de urmărire penală și să exprime principiul controlului ierarhic potrivit căruia procurorii își desfășoară activitatea, consacrat de art. 132 alin. (1) din Constituție.

10. **Avocatul Poporului** arată că procedura de preluare a cauzelor de la alte parchete, cu toate aspectele pe care aceasta le presupune, reprezintă opțiunea legiuitorului, potrivit politicii sale penale. Astfel, procurorii din cadrul parchetului ierarhic superior — indiferent dacă urmărirea penală trebuie efectuată obligatoriu sau este doar supravegheată de procuror — pot prelua, în vederea efectuării sau supravegherii urmăririi penale,

cauze de competența parchetelor ierarhic inferioare, prin dispoziția motivată a conducătorului parchetului ierarhic superior. Aceste dispoziții se aplică în mod corespunzător și când legea prevede o altă subordonare ierarhică.

11. În plus, această nouă reglementare nu mai prevede criterii în baza cărora să se dispună preluarea cauzelor de la alte parchete, având în vedere că prevederea legală anterioară cuprinsă în art. 209 alin. 4¹ din vechiul Cod de procedură penală a fost declarată neconstituțională prin Decizia nr. 1.058 din 14 noiembrie 2007.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 325 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „(1) *Procurorii din cadrul parchetului ierarhic superior pot prelua, în vederea efectuării sau supravegherii urmăririi penale, cauze de competența parchetelor ierarhic inferioare, prin dispoziția motivată a conducătorului parchetului ierarhic superior.*

(2) *Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și când legea prevede o altă subordonare ierarhică.*”

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la principiul statului de drept și ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

16. În esență, critica autorului excepției vizează modul în care operează instituția preluării cauzei de la alte parchete, reglementată de dispozițiile art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, respectiv într-o manieră netransparentă, imprevizibilă, norma legală nereglementând condițiile de incidență, fiind susceptibilă de o aplicare discriminatorie, în afara controlului de legalitate realizat prin instrumente specifice de drept procedural.

17. Examinând critica de neconstituționalitate, Curtea reține că instituția preluării cauzei de la alte parchete era prevăzută de art. 209 din Codul de procedură penală din 1968, dispoziții procedurale care stabileau și cazurile în care procurorii din cadrul parchetelor ierarhic superioare puteau prelua, în vederea efectuării urmăririi penale, cauze de competența parchetelor ierarhic inferioare. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 209 alin. 4¹ din Codul de procedură penală din 1968, procurorii din cadrul parchetelor ierarhic superioare puteau prelua, în vederea efectuării urmăririi penale, cauze de competența parchetelor ierarhic inferioare, prin dispoziția conducătorului parchetului ierarhic superior, când: a) imparțialitatea procurorilor putea fi știrbită datorită împrejurărilor cauzei, dușmăniilor locale sau

calității părților; b) una dintre părți avea o rudă sau un afin până la gradul patru inclusiv printre procurorii ori grefierii parchetului sau judecătătorii, asistenții judiciari ori grefierii instanței; c) exista pericolul de tulburare a ordinii publice; d) urmărirea penală era împiedicată sau îngreunată datorită complexității cauzei ori altor împrejurări obiective, cu acordul procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.

18. Analizând constituționalitatea dispozițiilor art. 209 alin. 4¹ din Codul de procedură penală din 1968, respectiv cazurile în care procurorii din cadrul parchetelor ierarhic superioare puteau prelua cauze de competența parchetelor ierarhic inferioare, prin *Decizia nr. 1.058 din 14 noiembrie 2007*, Curtea a constatat că „restrângerea posibilității procurorilor din cadrul parchetelor ierarhic superioare de a prelua, în vederea efectuării urmăririi penale, cauze de competența parchetelor ierarhic inferioare, realizată prin dispozițiile lit. a), b), c) și d) ale art. 209 alin. 4¹ din Codul de procedură penală, încalcă în mod vădit prevederile art. 132 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora *«Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției»*”.

19. Curtea a reținut că principiul subordonării ierarhice sau al unității de acțiune a membrilor Ministerului Public, prevăzut de dispozițiile constituționale, „care conferă specificul acestei categorii de magistrați, semnifică legătura existentă între procurorii care compun Ministerul Public, în considerarea căreia aceștia sunt obligați să se supună șefilor lor, adică să efectueze sau să se abțină de la efectuarea unor acte, din ordinul acestora. În virtutea statutului procurorilor consacrat de Constituție, diferit de cel al judecătătorilor, care sunt independenți, controlul ierarhic în activitatea procurorilor nu se poate realiza fără posibilitatea efectuării actelor și lucrărilor de competența procurorilor din cadrul parchetelor ierarhic inferioare de către însuși procurorul ierarhic superior, care controlează activitatea procurorilor din subordinea sa. Așa fiind, reglementarea, cu caracter strict și limitativ, a unor situații în care cauze de competența parchetelor ierarhic inferioare pot fi preluate, pentru efectuarea urmăririi penale, de procurorii din cadrul parchetelor ierarhic superioare restrânge în mod nejustificat competența acestora din urmă, cu consecința încălcării principiilor care guvernează activitatea Ministerului Public”.

20. Mai mult, Curtea a considerat că „limitarea de competență stabilită prin prevederile lit. a), b), c) și d) ale art. 209 alin. 4¹ din Codul de procedură penală se poate dovedi, în practică, o piedică în calea eficientizării activității de urmărire penală, ceea ce contrazice însăși rațiunea reglementării exprese a posibilității procurorilor din cadrul parchetelor ierarhic superioare de a prelua, în vederea urmăririi penale, cauze din competența parchetelor ierarhic inferioare”.

21. Pentru aceste considerente, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 209 alin. 4¹ lit. a), b), c) și d) din Codul de procedură penală din 1968 sunt neconstituționale.

22. Reglementând instituția preluării cauzei de la alte parchete, noul Cod de procedură penală nu mai prevede în cuprinsul dispozițiilor art. 325 din Codul de procedură penală criteriile în baza cărora să se dispună această măsură, punând astfel norma procesuală penală în acord cu *Decizia nr. 1.058*

din 14 noiembrie 2007 a Curții Constituționale. Mai mult, legiuitorul a transpus considerentele deciziei menționate, potrivit cărora „reglementarea, de principiu, a posibilității procurorilor din cadrul parchetelor ierarhic superioare de a prelua, în vederea efectuării urmăririi penale, cauze de competența parchetelor ierarhic inferioare răspunde unor exigențe ce vizează asigurarea unui cadru legislativ care să permită funcționarea eficientă a activităților de urmărire penală și să dă expresie principiului controlului ierarhic, consacrat de art. 132 alin. (1) din Constituție”.

23. În ceea ce privește invocarea de către autorul excepției a *Deciziei nr. 302 din 4 mai 2017*, Curtea apreciază utilă trimiterea la unele considerente ale acestui act jurisdicțional. Astfel, în paragrafele 55—57, Curtea a constatat că „reglementarea competențelor organelor judiciare reprezintă un element esențial ce decurge din principiul legalității, principiu ce se constituie într-o componentă a statului de drept. Aceasta deoarece o regulă esențială a statului de drept este aceea că atribuțiile/competențele autorităților sunt definite prin lege. Principiul legalității presupune, în principal, că organele judiciare acționează în baza competenței pe care legiuitorul le-a conferit-o, iar, subsecvent, presupune că acestea trebuie să respecte atât dispozițiile de drept substanțial, cât și pe cele de drept procedural incidente, inclusiv a normelor de competență. În acest sens, dispozițiile art. 58 din Codul de procedură penală reglementează instituția verificării competenței de către organul de urmărire penală, care este dator să își verifice competența imediat după sesizare, iar dacă constată că nu este competent să efectueze sau să supravegheze urmărirea penală, fie să dispună de îndată, prin ordonanță, declinarea de competență, fie să trimită de îndată cauza procurorului care exercită supravegherea, în vederea sesizării organului competent. [...] Având în vedere importanța regulilor de competență în materia penală, legiuitorului îi incumbă obligația de a adopta prevederi care să determine respectarea acesteia în practică, prin reglementarea unor sancțiuni adecvate aplicabile în caz contrar. Aceasta deoarece aplicarea efectivă a legislației poate fi obstructivă prin absența unor sancțiuni corespunzătoare, precum și printr-o reglementare insuficientă sau selectivă a sancțiunilor relevante. [...] Referitor la normele de competență, Curtea observă că, pentru buna desfășurare a activității organelor judiciare, se impune respectarea fermă a competenței lor materiale și după calitatea persoanei. Nerespectarea normelor legale privind competența materială și după calitatea persoanei produce o vătămare care constă în dereglarea mecanismului prin care este administrată justiția. Aceasta este și explicația pentru care încălcarea dispozițiilor legale privind această competență se sancționează în reglementarea anterioară cu nulitatea absolută”. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a constatat că, „prin eliminarea din categoria nulităților absolute a nerespectării dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, legiuitorul nu și-a îndeplinit obligația ce decurge din respectarea principiului legalității, ceea ce contravine art. 1 alin. (3) și (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție” (paragraful 63).

24. Pe de altă parte, Curtea, în paragrafele 45—48, a reținut că, „în lumina dispozițiilor Codului de procedură penală în vigoare, urmărirea penală are un conținut și o desfășurare

riguros limitate la ceea ce este necesar pentru a atinge scopul acestei faze procesuale și al procesului penal în general”. Astfel, Curtea a observat că, „potrivit art. 89 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, pe lângă fiecare curte de apel, tribunal, tribunal pentru minori și familie și judecătoria funcționează un parchet, iar, potrivit secțiunii 1 a capitolului II din același act normativ, pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează, de asemenea, un parchet. [...] Potrivit art. 56 alin. (6) din Codul de procedură penală, este competent să efectueze ori, după caz, să conducă și să supravegheze urmărirea penală procurorul de la parchetul corespunzător instanței care, potrivit legii, judecă în primă instanță cauza, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel”. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a constatat că „urmărirea penală în cazul infracțiunilor de o complexitate redusă este prevăzută în competența parchetelor ce funcționează pe lângă judecătorii, pe când, în cazul infracțiunilor complexe, competența de a efectua urmărirea penală este dată unor parchete ce funcționează pe lângă instanțe de grad superior”. Totodată, Curtea a reținut că „accederea în funcție, precum și întregul parcurs profesional al procurorilor sunt reglementate prin dispozițiile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Astfel, promovarea procurorilor se face, potrivit art. 43 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, numai prin concurs organizat la nivel național, în limita posturilor vacante existente. De asemenea, potrivit art. 44 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, pot participa la concursul de promovare la parchetele imediat superioare procurorii care au avut calificativul *foarte bine* la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc anumite condiții minime de vechime”. În concluzie, Curtea a apreciat că „nu poate fi de acceptat ca un parchet ierarhic inferior să efectueze sau să supravegheze urmărirea penală în cauze care, potrivit legii, sunt date în competența unui parchet ierarhic superior. *De altfel, chiar dispozițiile art. 325 din*

Codul de procedură penală permit preluarea de către un parchet, în vederea efectuării sau supravegheii urmăririi penale, a cauzelor care nu sunt date, potrivit legii, în competența sa, dar, numai în cazul în care parchetul care preia cazul este un parchet ierarhic superior celui care are competența de a efectua sau supraveghea urmărirea penală”.

25. Examinând raționamentul care a stat la baza soluției pronunțate prin Decizia nr. 302 din 4 mai 2017, Curtea observă că a constatat neconstituționalitatea prevederilor procesuale penale care nu reglementau o sancțiune adecvată, respectiv nulitatea absolută, pentru situația încălcării normelor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, în condițiile în care aceste norme, prezentate în argumentația Curții, stabilesc și delimitează în mod clar și riguros competențele fiecărui organ de urmărire penală. Curtea nu a analizat și cu atât mai puțin nu a constatat neconstituționalitatea normelor referitoare la competența organelor de urmărire penală. Mai mult, considerând inacceptabilă ipoteza ca un parchet ierarhic inferior să efectueze sau să supravegheze urmărirea penală în cauze care, potrivit legii, sunt date în competența unui parchet ierarhic superior, Curtea a validat indirect ipoteza ca un parchet ierarhic superior să efectueze sau să supravegheze urmărirea penală în cauze care, potrivit legii, sunt date în competența unui parchet ierarhic inferior, prin trimiterea expresă la dispozițiile art. 325 din Codul de procedură penală. De altfel, aceasta este și soluția procedurală firească, având în vedere prevederile art. 132 alin. (1) din Constituție, care consacră principiul controlului ierarhic în cadrul Ministerului Public.

26. Având în vedere aceste argumente, Curtea constată că invocarea Deciziei nr. 302 din 4 mai 2017 nu numai că nu susține critica de neconstituționalitate, dar o și invalidează.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Valerică Dorel Chitic în Dosarul nr. 723/275/2017/a1 al Judecătoriei Panciu — Judecătorul de cameră preliminară și constată că dispozițiile art. 325 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Panciu — Judecătorul de cameră preliminară și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

privind clasarea în regim de urgență ca monument istoric a imobilului situat la adresa poștală Str. Republicii nr. 35, municipiul Oradea, județul Bihor, în Lista monumentelor istorice cu denumirea Palatul finanțelor publice, în categoria II — arhitectură, m — monument, grupa valorică A

Având în vedere Referatul nr. 6.447/2018 din 16 aprilie 2019 de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii și identității naționale privind clasarea imobilului situat la adresa poștală Str. Republicii nr. 35, municipiul Oradea, județul Bihor, în Lista monumentelor istorice cu denumirea Palatul finanțelor publice, în categoria II — arhitectură, m — monument, grupa valorică A, în conformitate cu dispozițiile art. 13, art. 21 și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează în regim de urgență ca monument istoric Palatul finanțelor publice, imobil situat la adresa poștală Str. Republicii nr. 35, municipiul Oradea, județul Bihor, în categoria m — monument, II — arhitectură, grupa A, cu codul în Lista monumentelor istorice BH-II-m-A-21168.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Mihai Alexandru Gheorghe,
secretar de stat

București, 21 august 2019.
Nr. 2.832.

ANEXĂ

Zona de protecție a monumentului istoric Palatul finanțelor publice, Str. Republicii nr. 35, municipiul Oradea, județul Bihor

Coordonate puncte de contur STEREO 70:

Nume punct	X(m)	Y(m)
1	622408.346	267669.055
2	622438.432	267656.202
3	622488.701	267625.982
4	622538.062	267601.892
5	622557.545	267573.346
6	622433.397	267490.167
7	622414.751	267514.046
8	622398.805	267501.374
9	622383.088	267519.799
10	622318.245	267587.061

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE

**privind modificarea poziției nr. 294 din lista sediilor
secțiilor de votare din străinătate pentru alegerea
Președintelui României din anul 2019, stabilită
prin Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 38/2019**

Având în vedere prevederile art. 10, art. 23 și art. 66 alin. (2) ultima teză din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 23 din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Hotărârea Biroului Electoral Central nr. 3/H/2019 privind interpretarea prevederilor art. 54 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României,

observând propunerea Ambasadei României în Italia privind modificarea din cauze obiective a adresei sediului secției de votare nr. 294, organizată pentru alegerea Președintelui României din anul 2019 în Italia, localitatea Ladispoli, transmisă prin Adresa Ministerului Afacerilor Externe nr. F/12.057 din 19 noiembrie 2019,

în temeiul art. 23 alin. (7) și al art. 104 alin. (1) și (2) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Poziția nr. 294 din lista sediilor secțiilor de votare din străinătate pentru alegerea Președintelui României din anul 2019, stabilită prin Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 38/2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 21 octombrie 2019, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„294	Italia	Ladispoli	Altele	Via Aldo Moro 52/1, Ladispoli”
------	--------	-----------	--------	--------------------------------

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Electorale Permanente,
Constantin-Florin Mitulețu-Buică

Contrasemnează:

Vicepreședinte,

Marian Muhuleț

Vicepreședinte,

Vajda Zsombor

București, 20 noiembrie 2019.

Nr. 44.

★

RECTIFICĂRI

În anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.670/2019 privind aprobarea Metodologiei pentru desfășurarea concursului de rezidențiat pe loc și pe post în medicină, medicină dentară și farmacie, sesiunea 8 decembrie 2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 1 noiembrie 2019, se face următoarea rectificare:

— la art. 28 alin. (3) lit. a), în loc de: „A B C D E se va citi: „A B C D E

XX

X X

....”

....”

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

